

мережах, безперечно не замінить усі інші форми комунікації, але істотно їх доповнить.

Список використаних джерел

1. Smith C. By the Numbers: 200+ Amazing Facebook User Statistics [Електронний ресурс] / С. Smith. – Режим доступу: <http://expandedramblings.com/index.php/by-the-numbers-17-amazing-facebook-stats>.
2. Карпенко О. Украинцы в социальных сетях: масштабное исследование “Яндекса” [Электронный ресурс] / О. Карпенко. – Режим доступа: <http://ain.ua/2014/08/21/537620>.
3. Porter J. Serwis społecznościowe. Projektowanie [Text] / J. Porter. – Gliwice: Helion. – 200 s.
4. Blog bez czytelnika nie istnieje: wywiad z Marią Cywińską [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://pl.wikinews.org/wiki/Blog_bez_czytelnika_nie_istnieje:_wywiad_z_Mari%C4%85_Cywi%C5%84sk%C4%85.
5. Kirkpatrick M. Obama: “I have never used twitter” [Електронний ресурс] / М. Kirkpatrick // Readwrite. – 16 November 2009. – Режим доступу: http://readwrite.com/2009/11/15/obama_i_have_never_used_twitter.
6. Васильев А. М. Цунами революций [Текст] / А. М. Васильев // Азия и Африка сегодня. – 2011. – №3. – С. 2–18.
7. Borys Filatov [Електронний ресурс]. – 24 лютого 2015 року. – Режим доступу: <https://www.facebook.com/borys.filatov/posts/803896496358916?pnref=story>.
8. Памятка киберпартизану [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.inoforum.ru/inostrannaya_pressa/pamyatka_kiberpartizanu.
9. Ткач А. Руслан Мармазов: “Чувствую себя частью “русского мира”. В Украине меня слишком многое не устраивает” [Электронный ресурс] / А. Ткач // Tribuna.com. – 26 лютого 2015 року. – Режим доступу: <http://ua.tribuna.com/football/1027511962.html>.

References

1. Smith C. By the Numbers: 200+ Amazing Facebook User Statistics [Elektronnyj resurs] / С. Smith. – Rezhym dostupu: <http://expandedramblings.com/index.php/by-the-number-17-amazing-facebook-stats>.
2. Karpenko O. Ukraynczy v sotsyalnyx stejakh: masshtabnoe yssledovanye “Yandeksa” [Elektronnyj resurs] / O. Karpenko. – Rezhym dostupu: <http://ain.ua/2014/08/21/537620>.
3. Porter J. Serwis społecznościowe. Projektowanie [Text] / J. Porter. – Gliwice: Helion. – 200 s.
4. Blog bezczytelnikanieistnieje: wywiad z Marią Cywińską [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: http://pl.wikinews.org/wiki/Blog_bez_czytelnika_nie_istnieje:_wywiad_z_Mari%C4%85_Cywi%C5%84sk%C4%85.
5. Kirkpatrick M. Obama: “I have neverused twitter” [Elektronnyj resurs] / M. Kirkpatrick // Readwrite. – 16 November 2009. – Rezhym dostupu: http://readwrite.com/2009/11/15/obama_i_have_never_used_twitter.
6. Vasylev A. M. Czunami revolucyj [Text] / A. M. Vasylev // Azyay i Afryka segodnya. – 2011. – №3. – S. 2–18.
7. Borys Filatov [Elektronnyj resurs]. – 24 lyutogo 2015 roku. – Rezhym dostupu: <https://www.facebook.com/borys.filatov/posts/803896496358916?pnref=story>.
8. Pamyatka kyberpartyzanu [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: http://www.inoforum.ru/inostrannaya_pressa/pamyatka_kiberpartizanu.
9. Tkach A. Ruslan Marmazov: “Chuvstvuyu sebya chastyu “russkogo myra”. V Ukrayne menya slyshkom mnogoe ne ustrayvaet” [Elektronnyj resurs] / A. Tkach // Tribuna.com. – 26 lyutogo 2015 roku. – Rezhym dostupu: <http://ua.tribuna.com/football/1027511962.html>.

Nepriyska T. I., Candidate of Political Sciences, Associate Professor of the Philological and Social Studies Chair of the Vinnytsya Regional Institute of Post-Graduate Education of Pedagogical Staff (Ukraine, Vinnytsia), nepriyskaya@mail.ru

Political communication in Facebook social networking service

The article studies the peculiarities of political communication in Facebook – a digital service of a Web 2.0 technology. The possibilities of creating a joint content by the politicians, journalists and voters are shown. Despite a number of unsolved issues (the necessity and limits of moderation, prepaid commentators, pages of non-existing people, etc.), the social network is developing in the sphere of political communication and is gaining more and more followers.

Keywords: Facebook, political communication, social networks, Web 2.0, mass media, elections.

Неприцкая Т. И., кандидат политических наук, доцент кафедры филологических и обществоведческих дисциплин, Винницкий областной институт последипломного образования педагогических работников (Украина, Винница), nepriyskaya@mail.ru

Политическая коммуникация в социальной сети Facebook

Исследованы особенности политической коммуникации в сети Facebook – цифровой сервис технологии Web 2.0. Показаны возможности создания общего контента политиками, журналистами и избирателями. Не смотря на много нерешенных вопросов (целесообразность и границы модерации, платные комментаторы, страницы несуществующих людей и т.п.), социальная сеть развивается в сфере политической коммуникации и приобретает все большее количество приверженцев.

Ключевые слова: Facebook, политическая коммуникация, социальные сети, Web 2.0, СМИ, выборы.

* * *

УДК 327

Остап'як В. І.

кандидат політичних наук, викладач,
Інститут історії і політології Прикарпатського
національного університету ім. Василя Стефаника
(Україна, Івано-Франківськ),
vasiliy.ostapiak@gmail.com

ПОЛІТИКА ГІБРИДНОГО ПАРТНЕРСТВА (ВИКЛИКИ СУЧАСНИХ ЗАГРОЗ)

Здійснено спробу проаналізувати розвиток становлення та поширення гібридних воєнних кампаній, котрі трансформують систему міжнародних відносин. Описуються причини та наслідки партнерства, що виступає протидією загрозам поширення гібридних конфліктів і криз. Запропоновано авторське сприйняття гібридних конфліктів, як системи самозахисту та поширення впливу в геополітичному просторі.

Ключові слова: стратегія партнерства, інтеграція, трансформації, криза, конфлікт.

Сучасний геополітичний простір за основними властивостями та архітектурою логічного буття не пристосований до викликів і загроз майбутнього. У розумінні розвитку та політичної дійсності майбутнє системи міжнародних відносин, тобто те, що очікується за прогнозами політичних аналітиків – міжнародників, громадських діячів та науковців є неминучим процесом кризової трансформації та переходом до нової парадигми розвитку. Відповідно активувати процес формування системи міжнародних відносин у нові, більш досконалі підсистеми, видається можливим за впровадження глобального партнерства. Проте партнерство зіштовхнулося з новітнім викликом, кризою і одночасно конфліктом, що концептуально відрізняється від конфліктів в історичному та хронополітичному просторі. Загрозою зростанню та розвитку глобальних процесів на сучасному етапі існування людства становлять “гібридні війни”, що носять змішану систему активної протидії поширенню глобалізації та подальшому розвитку процесу демократизації.

Відповідно, гібридна війна – це тип тиску та спосіб відстоювання власних інтересів у процесі глобалізації, що застосовується із різним ступенем жорсткості. Протистояння, що отримало таку багатозначну назву, як гібридна війна, досі багатьма дослідниками сприймається по-різному, хоча по своїй суті та за основними показниками впроваджується агресором, як спосіб захоплення нових територій чи реалізації силового тиску. Відповідно нам видається цікавим

дослідити не тільки суть ведення гібридних протистоянь у сучасному світі, але й висвітлити вплив цього явища на побудову партнерства в системі міжнародних відносин. Відтак партнерство може стати як чинником так і елементом системи спротиву та протидії гібридній агресії. Корисність та ефективність партнерства в політичному вимірі загалом залежить за своєю суттю від кон'юнктури попиту на політичну ідеологію розвитку глобального середовища. Доволі проблематичні виміри ідеологічного буття спрямовують та нашоувують нас на розуміння, що гібридна війна має місце, як кризове явище за наявності відповідної ідеології. Проте, досліджуючи партнерство, як рушій інтеграції та конструктивних трансформацій у глобальному середовищі, потрібно визнати також імовірність деструктивного загострення політичного розвитку, через поліморфність явища партнерства в системі міжнародних відносин.

Проводячи аналіз гібридних протистоянь та конфліктів у глобальній системі, варто звертати увагу на дослідження громадських та політичних діячів, активістів і аналітиків, що досліджують кризогенний соціопростір. Зокрема привертають увагу думки різних військових аналітиків сучасності, до прикладу генерала Франка Ван Каппена, чий висновок зібрані у дослідженні "Hybrid vs. compound war" [1]. Також варто звернути увагу на низку міжнародних документів, зокрема Делійську декларацію (1986 року) чи Празьку Хартію. Варто згадати публікації інституту стратегічних досліджень "Нова Україна" зібрані у бюлетені №3 від 2014 року [2]. Можна зауважити, що після конфлікту між Грузією та Російською Федерацією, а також наростанням гібридної війни на сході України, ця тематика набуватиме дедалі більшого значення.

Становлення і утвердження незалежності стало доволі складним процесом у системі міжнародних відносин для України. Маючи залежний економічний простір від східного сусіда та зазнаючи економічного тиску на шляху інтеграційного руху до ЄС, наша держава спромоглася гідно відстоювати власну трансформаційну складову. Проте Київ зазнав невдачі та, не оцінивши сучасну конфліктогенну ситуацію у системі міжнародних відносин, мимоволі активізував спротив чи так звану "гібридну війну".

Відповідно проаналізувавши "гібридні війни" на основі конфлікту Придністровської Молдавської Республіки 1992 року та Грузинського протистояння 2008 року, можливо у майбутньому виробити ефективну систему протидії, змонтовану на підсиленому контролі прикордонної смуги та реалізації вмілої зовнішньої політики.

Для розгляду складної і багатовимірної проблеми сучасних конфліктів, варто застосовувати в основному історичний підхід та компаративний аналіз політичних та економічних процесів. Адже економіка з її підйомами та падіннями, коливаннями чи спекуляціями на фінансових ринках, стимулює розвиток криз, конфліктів. Відповідно таке явище як "гібридна війна", що по своїй структурі можна розглядати як форму тіншового спротиву, захистом власних інтересів та методом "брудного тиску", що розвивається зокрема в політичній площині.

Взаємозалежність політики, "гібридних протистоянь" та економіки очевидна в контексті поширення впливу великих країн, котрі намагаються домінувати над малими державами, перетворюючи їх у свої сателіти. Проте варто додати, що вихід з такого доволі скрутного становища варто шукати не тільки в системі колективної безпеки та міжнародних договорах, але й у формуванні нового міжнародного взаємозв'язку між країнами, котрий варто охарактеризувати як впровадження політики міждержавного партнерства.

Для того, щоб розглядати партнерство, як основу новітньої форми безпеки у системі міжнародних відносин варто проаналізувати "гібридні конфлікти" чи "гібридні війни", що безперечно спалахували у просторі пострадянських країн. Зокрема колишній міністр оборони США Р. Гейтс зазначив: "...досить неокочирна, але убивчо дієва наступальна операція російських військ у Грузії із застосуванням звичайних озброєнь була посилена технологічно складною кібератакою та добре скоординованою пропагандистською кампанією" [3]. Можливим видається виділити основу, алгоритм роботи та розвитку "гібридних воєн", можемо підкреслити, що вони відбуваються за таким логічним сценарієм:

– по-перше, відповідно агресором, що активує "гібридні протистояння" зазвичай виступає країна чи група країн, котрі об'єднані певною ідеологією чи ідеологемами. Ідеологія, як засіб виховання мас, маніпуляцій, спонукають до проведення таких воєнних місій та готують ідеологічну базу, як в середині держави, на території, де буде розвиватися "гібридна війна", так і на міжнародній арені. Тобто для проведення, реалізації конфлікту відкритого чи закритого у формі "гібридної війни" потрібні зовнішні чи внутрішні стимули та відповідна ідея, ідеологема чи ідеологія, що виконує роль регулятора та стабілізатора, котрий не дає "гібридній війні" перерости у повномасштабне зіткнення. Адже у сучасному світі відкрите зіткнення може мати катастрофічні наслідки, не тільки для учасників конфлікту, але й для всього світу;

– по-друге, в момент імплементації вищезазначених ідеологічних принципів та моделей поведінки на зацікавленій території, в межах котрої потрібно проводити "гібридне протистояння" також проводять активну політичну переорієнтація та застосовуються форми відкритої та прихованої пропаганди. Форма психологічної переорієнтації окремих етнонаціональних соціумів проводиться з врахуванням місцевих потреб та культурних особливостей, релігійних уподобань. Після проведення таких форм обробки місцевого населення агресор приступає до третього етапу, котрий враховує збройний спротив;

– по-третє, збройний спротив проводиться із застосуванням місцевого населення, котре опрацьоване та політично переорієнтоване за допомогою ідеологічних та пропагандистських методів. За допомогою малих військових і терористичних груп проводиться захоплення основних адміністративних будівель та фінансових установ, що блокує життєдіяльність регіону. Такі заходи допомагають захопити владу терористам, котрі підконтрольні

основному агресору, який стимулював “гібридну війну”.

Роблячи остаточні висновки стосовно тактики ведення “гібридних воєн”, варто зауважити, що за подібними алгоритмами було захоплено та створено Придністровську Молдавську Республіку (1989–1992 років), проте російсько–грузинська війна 2008 року переросла у відкритий воєнний конфлікт.

Однак основними підходами при запобіганні та нівелюванні “гібридних конфліктів” виступають політичні технології. Адаже завдяки політичному регулюванню внутрішньодержавних процесів і роботі з міжнародними партнерами можна запобігти поширенню конфліктогенів, кризогенів, “гібридних воєн”. Роль партнерства в подоланні конфліктів і криз доволі значна, проте потребує використання вдалих підходів ґрунтованих на економічній та політичній доцільності з урахування специфіки антикризового протистояння.

Можемо спостерігати значні успіхи у боротьбі з корупцією і налагодженням прав та свобод людини у Грузії після 2008 року. Констатуємо той факт, що грузинська модель протидії Абхазькій і Осетинській загрозам продиктованим ззовні виявилася доволі успішною, позаяк було враховано економічну складову розвитку. Відповідно вплив економіки на політику, на побудову партнерських відносин із залученням інвестицій із закордону відіграли стимулюючий ефект. Зміцнення політичних позицій Грузії після провальної війни 2008 року відбувся завдяки підтримці Заходу. Одночасно західні країни продемонстрували всьому Кавказькому регіону не тільки важливість налагодження конструктивного партнерства, але й закріпили розвиток демократичних основ сучасного світу в цьому регіоні.

Доволі цікавим та неординарним залишається трансформаційний шлях незвіданої Придністровської Молдавської Республіки, котра виникла як проект Кремля на протипагу поширення блоку НАТО. Звичайно, що політична складова розвитку ПМР взаємопов’язана з ідеологічними та імперськими амбіціями Москви. У прагненні реставрації Радянського Союзу під новим брендом Російської Федерації проводиться поширення локальних конфліктів. Нова форма поширення конфліктів, тобто “гібридна війна” доволі складне явище, що потребує подальшого аналізу. Проте Румунія концентрує увагу на інтеграції Молдови та конфлікт з ПМР намагається тимчасово заморозити [4].

На протипагу гібридній війні варто використовувати політику партнерства заснованого на тактиці ведення гібридної війни. Впровадження партнерства з застосуванням ідеології країн партнерів на протипагу гібридної війни варто класифікувати як гібридне партнерство. Партнерство, котре по своїй структурі можна вважати політичним донорством, тобто повним запозиченням економічного, політичного, соціального досвіду та його імплементація у країну, що зазнає деструктивних впливів гібридної війни можна класифікувати як гібридне партнерство. В цьому контексті гібридне партнерство виступає своєрідним зміцнюючим механізмом на шляху подолання

відкритих і прихованих загроз гібридних воєн, тероризму і інших форм тиску, зокрема економічного.

Боротьба сучасних держав за ідею створення глобального світу стала доктриною світового розвитку, а права людини набули нового значення в демократичному суспільстві. Проте спротив трансформації старого континентального світу на протипагу атлантичним державам набуває нового значення в політичній, економічній площинах. Доводиться згадувати не тільки про права людини чи навіть обов’язки людей, потрібно формувати нову культуру спілкування в системі міжнародних відносин, побудовану на засадах політичного партнерства.

Партнерство у політичній площині спроможне запобігати низці проблем, котрі впливають на розвиток та трансформацію держав, народів і етносів. Завдяки побудові вмілого партнерства в його конструктивній формі проведено вмілу трансформацію Грузії після “гібридної війни” 2008 року. Нажаль, партнерство має також деструктивні форми, варто згадати Придністровську Молдавську Республіку, ніким незвідане квазі державне утворення маніпульоване партнерством Москви, котре призводить до дестабілізації центральноєвропейського регіону.

Деструктивні форми політичного партнерства доволі небезпечні у системі міжнародних відносин на шляху побудови глобального світового партнерства. Деструктивні прояви глобального партнерства зазвичай доволі легко відстежити, позаяк негативні прояви та ексцеси в економіці, політиці та воєнному житті світу доволі помітні. Проте деструкція містить у собі конструктивні прояви, стимулює суспільство до пошуку і вирішення глобальних проблем, що за своєю суттю позитивно впливає на міждержавні та глобальні відносини.

Відповідно партнерство, побудоване на конструктивних ідеологемах за принципами рівності та демократичними цінностями, має допомогти трансформувати глобальне середовище. Зміни глобального середовища та формування наднаціонального партнерського суспільства відбувалося в історичному просторі за допомогою імперських імперативів. Сучасний світ в процесі глобалізації відкидає поняття імперії в минуле, виникають транснаціональні утворення змонтовані на економічному домінуванні, котре спроможне доволі ефективно врегульовувати суспільні деструкції.

Дослідження партнерства в системі міжнародних відносин та глобалізації доволі багатогранний процес, бо потребує використання і застосування різноманітних підходів. Поєднання економічних показників, політичних аспектів при аналізі систем партнерства із врахуванням сучасних загроз, зокрема “гібридної війни”, може по–новому висвітлити поняття колективної безпеки у сучасному світі. Напрацювання новітніх підходів ідентифікації загроз у процесі поширення глобалізації відіграє провідного значення, тому що допомагає повернути трансформаційні зміни в конструктивне русло. Як зазначає дослідник Г.П. Ситник: система національної безпеки – це складна, багаторівнева, соціальна, відкрита система, здатна до самовдосконалення [5, с. 199].

Відповідно вивчення та аналіз “гібридних воєн”, як основоположного елемента спротиву у процесі глобалізації, потребує всебічного аналізу і оцінки. Варто зауважити, що сучасні конфлікти по-новому з врахуванням новітніх деструктивних викликів впливатимуть на систему міжнародної безпеки і трансформуватимуть підходи до побудови партнерства у міжнародному середовищі. Вивчення тематики партнерства у його “гібридних” проявах, як реакцію на “гібридні війни”, варто продовжувати із застосуванням концептуально нових підходів, використовуючи теоретичні напрацювання в математиці, психології та закінчуючи загальнофілософськими принципами задля збереження миру.

Список використаних джерел

1. Hybridvs. compoundwar // ArmedForcesJournal від October 1, 2009.[Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.armedforcesjournal.com/hybrid-vs-compound-war/>
2. БЮЛЛЕТЕНЬ ІНСТИТУТУ СТРАТЕГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ “НОВА УКРАЇНА” №3 від 2014 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://newukraineinstitute.org>
3. Kilcullen D. Out of the Mountains: The Coming Age of the Urban Guerrilla / D. Kilcullen. – OxfordUniversity Press, 2013. – P.384.[Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.amazon.com/Out-Mountains-Coming-UrbanGuerrilla/dp/0199737509#reader_0199737509.
4. Илья Галинский: Поддержка Россией “молдавского федерализма” и кишиневских политиков–“флюгеров” приведет ее к поражению [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://xn--c1adwdmv.xn--p1ai/news/fd-abroad/balkans/1557085.html#ixzz2SJznejqR>.
5. Ситник Г. П. Національна безпека України: теорія і практика: навч. посіб. / Г. П. Ситник, В. М. Олуйко, М. П. Вавринчук; за заг. ред. Г. П. Ситника. – Хмельницький: Кондор, 2007. – 616 с.

References

1. Hybrid vs. compound war // Armed Forces Journal від October 1, 2009.[Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: <http://www.armedforcesjournal.com/hybrid-vs-compound-war/>
2. BYULLETEN' INSTYTUTU STRATEGICHNYX DOSLIDZHEN' "NOVA UKRAYINA" №3 від 2014 roku [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: <http://newukraineinstitute.org>
3. Kilcullen D. Out of the Mountains: The Coming Age of the Urban Guerrilla / D. Kilcullen. – Oxford University Press, 2013. – P.384. [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu: http://www.amazon.com/Out-Mountains-Coming-UrbanGuerrilla/dp/0199737509#reader_0199737509.
4. Il'ja Galinskij: Podderzhka Rossij "moldavskogo federalizma" i kishinevskih politikov–"fljgerov" privedet ee k porazheniju [Elektronnyj resurs]. – Rezhim dostupa: <http://xn--c1adwdmv.xn--p1ai/news/fd-abroad/balkans/1557085.html#ixzz2SJznejqR>.
5. Sy'tny'k G. P. Nacional'na bezpeka Ukrayiny': teoriya i prakty'ka: navch. posib. / G. P. Sy'tny'k, V. M. Olujko, M. P. Vavry'nchuk; za zag. red. G. P. Sy'tny'ka. – Xmel'ny'cz'ky': Kondor, 2007. – 616 s.

Ostapayak V. I., PhD (in Political Science), teacher of the Institute of History and Political Science of Vasyl Stefanyk Precarpathian National University (Ukraine, Ivano-Frankivsk), vasily.ostapiak@gmail.com

Policy of hybrid partnership (challenges of modern threats)

The current geopolitical space according to the basic properties and architecture of logical existence is not adapted to the challenges and threats of the future. The future of the system of international relations, i. e. the one expected in accordance with the forecasts of the political international analysts, public figures, and scientists is an inevitable process of crisis transformation and transition to a new paradigm of development in terms of understanding development and political reality.

Keywords: partnership strategies, integration, transformations, crises, conflict.

Ostapayak V. I., candidate of political sciences, professor, Institute of History and Political Science of Vasyl Stefanyk Precarpathian National University (Ukraine, Ivano-Frankivsk), vasily.ostapiak@gmail.com

Politika hybrydnoho partnerstva (vyzovy sroverennykh utroz)

Predpriyatyat' popytka proanalizirovat' razvitiye stanovleniya i raspriystraneniya hybrydnykh voennykh kampaniy, kotorye transformiruyut sistemu mezhdunarodnykh otnosheniy. Opisuyatsya prichiny i posledstviya partnerstva, kotorye vystupaet protivodeystviem utrozam raspriystraneniya hybrydnykh konfliktov i krizisov. Predlozheno avtorskoye vospriyatie hybrydnykh konfliktov i krizisov. Predlozheny samozachity i raspriystraneniya vliyaniya v geopoliticheskom prostreanstve.

Ключевые слова: стратегии партнерства, интеграция, трансформации, кризис, конфликт.

* * *

УДК 32.019.51

Худик Г. О.

студентка кафедри політології, факультет суспільних наук і міжнародних відносин, Дніпропетровський національний університет ім. Олеся Гончара (Україна, Дніпропетровськ), A_le_maraK@ukr.net;

Герман Ю. О.

кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри політології, Дніпропетровський національний університет ім. Олеся Гончара (Україна, Дніпропетровськ), iuliia.german@gmail.com

ОСОБЛИВОСТІ ВИЗНАЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ІМІДЖУ ПОЛІТИЧНОГО ЛІДЕРА

Проаналізовано концептуальний зміст феномену іміджу політичного лідера, специфіку його конструювання у епоху переходу до інформаційного суспільства та запропоновано методикку визначення ефективності іміджу політичного лідера. Метою статті є визначення характеристик, які не потребують широкомасштабного опитування для визначення рівня довіри, симпатій, прихильності до лідера з метою з'ясування значення основних іміджевих показників. За допомогою комплексного методологічного інструментарію розроблено формулу розрахунку ефективності іміджу політичного лідера, на основі показників, що визначаються в залежності від діючої політичної системи та влодобавь народу. Визначається, що показники іміджу політичного лідера можна виявити через вкорінені стереотипи та пріоритети суспільства, а також вимірювані актуалізовані суспільним запитом зміни. Доведено, що сучасна практична політологія потребує інструментарію, здатного забезпечити евристичність прикладних політологічних досліджень у тому числі і у політико-іміджевій сфері.

Ключові слова: політичний імідж, індекс ефективності іміджу, політичний лідер, інформаційне суспільство.

Ми живемо в епоху розвитку інформаційного суспільства, коли інформація та канали впливу ЗМІ здійснюють потужний вплив на свідомість суспільства, нав'язуючи, тим самим, пріоритети, цінності, потреби та спосіб життя цільовій аудиторії. Технології інформаційного суспільства, іменовані як “нові інформаційні та комунікаційні технології”, стрімко почали розвиватися у 90-ті роки ХХ століття. Вони характеризуються поширенням електронного обміну інформацією, переходом до цифрових технологій, вибуховим зростанням розвитку Інтернету і лібералізацією телекомунікації.

З розвитком інформаційних технологій, розвиваються ЗМІ, а з ними і нові методики конструювання іміджу політичних об'єктів. Сучасному політичному лідерові просто необхідно мати затребуваний імідж, щоб реалізувати себе в сфері політики, бути популярним та авторитетним, мати підтримку електорату та прихильників. Як свідчить вітчизняна практика, основною аксіомою побудови іміджу політичного лідера є те, що населення не має безпосереднього виходу на політика, воно реагує на